

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 21 maj 2015
(OR. en)

9121/15

INST 170
POLGEN 80
JUR 329
IA 5
CODEC 764

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	20 maj 2015
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2015) 216 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET – Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2015) 216 final.

Bilaga: COM(2015) 216 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 19.5.2015
COM(2015) 216 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA
KOMMISSIONEN HAR ENATS OM FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 295,
och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentet, rådet och kommissionen (de tre institutionerna) bekräftar att de vid utövandet av sina befogenheter, och i enlighet med de förfaranden som fastställs i fördragen, lägger stor vikt vid gemenskapsmetoden, insyn i lagstiftningsprocessen, demokratisk legitimitet, subsidiaritet, proportionalitet, rättssäkerhet samt enkelhet, tydlighet och enhetlighet vid utformningen av lagstiftning.
- (2) De tre institutionerna är medvetna om att de gemensamt har ansvar för att skapa bättre lagstiftning och för att se till att unionslagstiftningen inriktas på områden där den har störst mervärde, att den är så effektiv och ändamålsenlig som möjligt när det gäller att uppfylla de eftersträlvade gemensamma politiska målen, att den är så enkel och tydlig som möjligt, att den innebär minsta möjliga börda för berörda parter och att den utformas för att underlätta införlivandet och den praktiska tillämpningen och för att stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos unionens ekonomi.
- (3) De tre institutionerna bekräftar de nationella parlamentens roll och ansvar enligt fördragen, dels i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, dels i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (4) De tre institutionerna anser att samråd med berörda parter, efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning och konsekvensbedömningar av nya initiativ kommer att bidra till en bättre lagstiftning.
- (5) De tre institutionerna erinrar om att unionen enbart ska lagstifta om och i den utsträckning det är nödvändigt, i överensstämmelse artikel 5 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i fördraget om Europeiska unionen.
- (6) De tre institutionerna erinrar om att målen förenklad unionslagstiftning och minskad regelbörda bör eftersträvas utan att det påverkar förverkligandet av unionens politiska mål enligt fördragen eller skyddet av den inre marknaden.
- (7) Föreliggande avtal kompletterar följande avtal och förklaringar om bättre lagstiftning, som de tre institutionerna stöder fullt ut:

- Interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 – Påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter¹.
 - Interinstitutionellt avtal av den 22 december 1998 om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet².
 - Interinstitutionellt avtal av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter³
 - Gemensam förklaring om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet⁴.
 - Gemensam politisk förklaring av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument⁵.
- (8) Föreliggande avtal återspeglar förhållandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen och deras respektive befogenheter enligt fördraget. Det påverkar inte tillämpningen av ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen⁶.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

I. Gemensamma åtaganden och mål

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen (de tre institutionerna) enas härmed om att verka för bättre lagstiftning genom en rad initiativ och förfaranden som fastställs i detta interinstitutionella avtal.

II. Program och planering

2. De tre institutionerna har enats om att stärka unionens årliga och fleråriga program i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen som överlåter till kommissionen att ta initiativ till årliga och fleråriga program.
3. Kommissionen kommer att diskutera med Europaparlamentet och rådet innan den antar sitt årliga arbetsprogram, med utgångspunkt i en skriftlig redogörelse från kommissionens ordförande för de huvudkomponenter som ligger till grund för utarbetandet av kommissionens arbetsprogram. För att underlätta en mer långsiktig planering kommer de tre institutionerna att diskutera de fleråriga prioriteringarna med utgångspunkt i de politiska riktlinjerna från kommissionens ordförande.

¹ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

² EGT C 73, 17.3.1999, s. 1.

³ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁴ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁵ EUT C 369, 17.12.2011, s. 15.

⁶ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

4. Kommissionen kommer noggrant att beakta Europaparlamentets eller rådets uppmaningar om att den ska lägga fram lagstiftningsförslag. Om kommissionen inte lägger fram något förslag, kommer den att underrätta de berörda institutionerna om skälen till detta.
5. Med utgångspunkt i kommissionens arbetsprogram kommer de tre institutionerna årligen att ta fram en förteckning över förslag som kommer att prioriteras i lagstiftningsprocessen. Förteckningen kommer att innehålla förslag på uppdatering eller förenkling av befintlig lagstiftning och minskning av regelbördan, särskilt för små och medelstora företag.
6. Kommissionen kommer att tillhandahålla information om varje punkt i arbetsprogrammet och regelbundet ge uppdaterad information om planeringen under hela året. Kommissionen kommer regelbundet att inför talmanskonferensen och rådet (allmänna frågor) redogöra för genomförandet av kommissionens arbetsprogram för det berörda året.

III. Användning av verktyg för bättre lagstiftning

Konsekvensbedömning

7. De tre institutionerna är överens om att konsekvensbedömningar bidrar till att förbättra unionslagstiftnings kvaliteten. De anser att konsekvensbedömningar bör behandla förekomsten, omfattningen och följderna av ett problem och eventuella behov av unionsåtgärder. De bör också kartlägga alternativa lösningar genom bedömningar av ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser med hjälp av såväl kvalitativa som kvantitativa analyser. Konsekvensbedömningar bör baseras på bästa tillgängliga information och vara proportionella när det gäller omfattning och inriktning.
8. Kommissionen kommer att göra konsekvensbedömningar av de initiativ som förväntas få betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser. Vid dessa konsekvensbedömningar kommer den att samråda med berörda parter i enlighet med sina mininormer för samråd. Kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll kommer att göra kvalitetskontroller av konsekvensbedömningarna. De slutliga resultaten av konsekvensbedömningarna kommer att göras tillgängliga för Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten, och de kommer att offentliggöras tillsammans med yttrandena från nämnden för lagstiftningskontroll när kommissionens förslag antas.
9. Europaparlamentet och rådet kommer att inleda sin behandling av kommissionens förslag med en granskning av kommissionens konsekvensbedömning.

10. Innan väsentliga ändringar av kommissionens förslag antas kommer Europaparlamentet och rådet att göra konsekvensbedömningar i alla skeden av lagstiftningsprocessen. Vanligtvis kommer kommissionens konsekvensbedömningar att bli utgångspunkt för dessa konsekvensbedömningar. Kommissionen kan på eget initiativ eller på uppmaning av Europaparlamentet eller rådet bistå Europaparlamentet och rådet vid deras konsekvensbedömningar genom att redogöra för sin bedömning och dela med sig av den information som använts eller i motiverade fall genom att komplettera sin ursprungliga konsekvensbedömning.
11. Var och en av de tre institutionerna ansvarar för att organisera arbetet med sina konsekvensbedömningar, inklusive interna organisatoriska resurser och kvalitetskontroll. Konsekvensbedömningen ska utgöra underlag för varje institutions beslutsprocess, med full respekt för institutionernas roller och ansvarsområden.
12. Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om lagstiftningen bör vara begriplig och tydlig, underlätta för parterna att förstå vilka rättigheter och skyldigheter de har, innehålla adekvata krav på rapportering, övervakning och utvärdering, inte medföra oproportionerliga kostnader och vara lätt att genomföra i praktiken. Varje institution får begära att en oberoende panel gör en bedömning av dessa faktorer efter varje väsentlig ändring av ett förslag från kommissionen. En sådan bedömning bör slutföras och offentliggöras inom en rimlig tid och ta hänsyn till befintliga konsekvensbedömningar. Varje institution kommer att utse en panelmedlem. Medlemmarna ska ha dokumenterad sakkunskap för att göra de erforderliga analyserna, får inte ha någon intressekonflikt och ska agera oberoende i förhållande till den utnämmande myndigheten.
13. Genom sina respektive konsekvensbedömningar och sitt samarbete vill de tre institutionerna säkerställa att information om konsekvenserna av den antagna akten blir tillgänglig och kan användas som utgångspunkt för senare utvärderingar.

Samråd med berörda parter och återkoppling

14. Samråd med berörda parter är en integrerad del av bättre lagstiftning. Kommissionen kommer att genomföra samråd i enlighet med sina miniminormer. Det innefattar också offentliga samråd på internet för att få in synpunkter och relevant information från berörda parter. Resultaten av varje samråd kommer att offentliggöras.
15. Berörda parter kommer att kunna lämna synpunkter under åtta veckor efter att kommissionen har antagit sitt förslag med tillhörande konsekvensbedömning, samtidigt med det samråd där nationella parlament får lämna sina synpunkter på frågor som rör subsidiaritetsprincipen, med undantag för brådskande fall och utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som gäller för kommissionens förslag enligt artikel 155.2 i EUF-fördraget. De insamlade synpunkterna kommer att föreläggas medlagstiftarna i början av lagstiftningsprocessen.

Efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning

16. Kommissionens program för utvärdering kommer i möjligaste mån att följa tidtabellen för rapporter och översyner i unionslagstiftningen. Det kommer att informera Europaparlamentet och rådet om kommissionens fleråriga planering av utvärderingar av befintlig lagstiftning.

17. De tre institutionerna bekräftar vikten av största möjliga enhetlighet och konsekvens då man organiserar arbetet med att utvärdera unionslagstiftningen, t.ex. offentliga samråd och samråd med berörda parter.
18. De tre institutionerna är överens om att förslag till betydande ändringar eller utveckling av unionslagstiftningen bör förankras i en grundlig förhandsutvärdering av den befintliga lagstiftningens och politikens effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde. Sådana utvärderingar bör vara utgångspunkt för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Till stöd för dessa processer har Europaparlamentet, rådet och kommissionen enats om att i lagstiftningen fastställa krav på övervakning, utvärdering och rapportering. I tillämpliga fall kan dessa omfatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för insamling av information om de faktiska konsekvenserna av lagstiftningen.
19. Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om att all unionsverksamhet, oavsett om den innebär utgifter eller inte, bör utvärderas på ett proportionellt sätt. Tidpunkten för utvärderingen bör vara avhängig av åtgärdens livscykel, behovet av operativa och strategiska beslut, de allmänna kraven på utvärdering enligt budgetförordningen och eventuella särskilda krav i den rättsliga grunden för de berörda åtgärderna. Därför åtar sig de tre institutionerna att systematiskt överväga att tillämpa bestämmelser om översyn. I de fall där lagstiftningen endast gäller under en begränsad tid kommer bestämmelser om tidsbegränsning att tillämpas.

IV. Lagstiftningsinstrument

20. Kommissionen kommer att ge Europaparlamentet och rådet en förklaring till sitt val av lagstiftningsinstrument i motiveringarna till förslagen. Kommissionen kommer i motiveringarna även att förklara på vilket sätt de föreslagna åtgärderna är motiverade med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och hur de är förenliga med de grundläggande rättigheterna. Kommissionen kommer även att redogöra för räckvidden och resultaten av de samråd, efterhandsutvärderingar av befintlig lagstiftning och konsekvensbedömningar som den har genomfört.

V. Delegerade akter och genomförandeakter

21. De tre institutionerna betonar den viktiga roll som delegerade akter och genomförandeakter har i lagstiftningen. De är ett viktigt verktyg för bättre lagstiftning som bidrar till en enkel och uppdaterad lagstiftning och ett effektivt och snabbt genomförande av den.
22. De tre institutionerna har enats om den bifogade gemensamma överenskommelsen om delegerade akter. I enlighet med denna överenskommelse och för att öka insynen och stärka samråden åtar sig kommissionen att samla in all nödvändig sakkunskap innan den antar delegerade akter, även genom samråd med nationella experter och offentliga samråd. När det behövs mer omfattande sakkunskap i ett tidigt skede av utarbetandet av utkast till genomförandeakter kommer kommissionen att ta expertgrupper i anspråk samt genomföra riktade och offentliga samråd, beroende på vad som är lämpligt.

23. De tre institutionerna har enats om att inte ålägga kommittéerna andra förfarandekrav, sui generis-förfaranden eller roller i unionslagstiftningen än dem som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷ om medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

VI. Samordning av lagstiftningsprocessen

24. De tre institutionerna har enats om att samordna sin lagstiftningsverksamhet bättre.
25. I överensstämmelse med den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet har de tre institutionerna enats om att på ett bättre sätt samordna sitt förberedande arbete och lagstiftningsarbetet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet. De har också enats om att offentliggöra det arbetet på lämpligt sätt.
26. I synnerhet kommer Europaparlamentet och rådet tillsammans med kommissionen att sträva efter att fastställa en vägledande tidtabell över de olika steg som leder fram till det slutliga antagandet av varje lagstiftningsförslag. I denna tidtabell kommer det även att ingå att på lämpligt sätt använda sig av enighet vid andra behandlingen. I tillämpliga fall kan de tre institutionerna enas om att samordna insatserna för att påskynda lagstiftningsprocessen, både under institutionernas interna förberedelser och under de interinstitutionella förhandlingarna.
27. De tre institutionerna kommer genom hela lagstiftningsprocessen att fortlöpande och via lämpliga förfaranden informera varandra om sitt arbete och om de pågående förhandlingarna mellan dem, bl.a. genom en dialog mellan å ena sidan Europaparlamentets utskott och plenum och å andra sidan rådets ordförandeskap och kommissionen.
28. De tre institutionerna kommer att säkerställa en lämplig insyn i lagstiftningsprocessen, även i trepartsförhandlingarna mellan institutionerna.
29. De tre institutionerna kommer av effektivitetsskäl att se till att den behandling av lagstiftningsförslag som sker hos de förberedande organen inom Europaparlamentet och rådet synkroniseras bättre.

VII. Genomförande och tillämpning av unionslagstiftningen

30. De tre institutionerna uppmanar medlemsstaterna att tillämpa unionslagstiftningen snabbt och korrekt. I tillämpliga fall ska det rekommenderas gemensamma startdatum för tillämpningen av lagstiftningen i medlemsstaterna, vid ett begränsat antal tidpunkter under året. Tidsfristen för införlivande kommer att vara kortast möjliga, som regel inte längre än två år.
31. De tre institutionerna uppmanar medlemsstaterna att, när de antar åtgärder för att införliva eller genomföra EU-lagstiftning eller för att genomföra unionens budget, tydligt offentliggöra de nationella åtgärderna. Om möjligt bör medlemsstaterna i texten till dessa åtgärder särskilt göra tydlig åtskillnad mellan de aspekter som är en

⁷ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

nödvändig konsekvens av unionslagstiftningen eller bestämmelserna om genomförandet av budgeten, och andra innehållsmässiga och/eller förfarandemässiga komponenter som de väljer att lägga till på nationell, regional eller lokal nivå. Innan medlemsstaterna antar sådana innehållsmässiga eller förfarandemässiga bestämmelser bör de åta sig att göra en bedömning av konsekvenserna, särskilt när det gäller den administrativa bördan för företag, förvaltningar och enskilda, samt tillhandahålla en motivering där dessa kompletterande komponenter behandlas. Medlemsstaterna bör i sina anmälningar av införlivandeåtgärder skilja på bestämmelser och förfaranden som krävs för införlivandet och kompletterande bestämmelser och förfaranden.

32. Kommissionen kommer årligen att överlämna en rapport till Europaparlamentet om tillämpningen av unionslagstiftningen.
33. De tre institutionerna uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att samla in information och data som behövs för att övervaka och utvärdera tillämpningen av unionslagstiftningen. De tre institutionerna erinrar om och betonar vikten av de två gemensamma politiska förklaringar om förklarande dokument av den 28 september och 27 oktober 2011 som åtföljer anmälan av införlivandeåtgärder.

VIII. Förenkling

34. De tre institutionerna har enats om att fortlöpande samarbeta för att uppdatera och förenkla lagstiftningen och att minska onödiga regelbördor för företag, förvaltningar och enskilda. Vid detta arbete kommer de att utgå från kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit) eller något annat framtida program med liknande syfte. Kommissionen kommer att ange vilka delar av den befintliga lagstiftningen där det finns behov av förenkling och en minskad regelbörda, och lägga fram förslag, t.ex. om att upphäva obsoleta rättsakter och vid behov omarbeta eller ersätta rättsakter. Möjligheterna att minska regelbördan kommer att kvantifieras i möjligaste mån som en del av Refit-programmet, på grundval av synpunkter från medlemsstaterna och berörda parter. I kommissionens arbetsprogram kommer det att anges vilka förslag kommissionen kommer att göra för att minska regelbördan och vilka förslag som kommer att dras tillbaka.

IX. Genomförande och uppföljning av detta avtal

35. De tre institutionerna kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de har de möjligheter och resurser som krävs för ett korrekt genomförande av detta avtal.
36. De tre institutionerna kommer att följa upp genomförandet av detta avtal fortlöpande, bl.a. genom årliga samtal i talmanskonferensen och rådet (allmänna frågor).

X. ERSÄTTANDE

37. Föreliggande interinstitutionella avtal ersätter det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2003⁸ och den interinstitutionella gemensamma strategin för konsekvensbedömning från 2005.

⁸ EUT C 1, 31.12.2003, s. 1.